Belgrad, 28 Aprilie.

In cercurile politice de aicĭ se contestă urmaşilor prinţuluĭ Al. Karageorgevicĭ de a purta titlul de prinţ de óre-ce Scupştina n'a votat nicĭ o dată o lege, prin care să se fi acordat acesteĭ familiĭ ereditatea demnităţiĭ princiare, precum s'a făcut maĭ de multe orĭ în privinţa dinastieĭ Obrenovicĭ. Tot aşa a fost şi cu fermanul de investitură din partea sultanuluĭ către Alexandru Karageorgevicĭ, care a fost simplu numaĭ confirmat ca regent, fără a se fi pomenit de ereditate. Drepturile curat personale ale prinţuluĭ Alexandru se consideră stinse cu mórtea sa.

Londra, 28 Aprilie.

De la lordul Dufferin, vice-regele Indieĭ, sosesc necontenit telegrame urgente în carĭ se insistă, ca în interesul mănţinerĭĭ prestigiuluĭ engles în India, să se refuse orĭ ce concesiune umilitóre faţă cu Rusia.—Rechemarea luĭ Sir Peter Lumsden a făcut o impresiune penibilă atât aicĭ, cât şi în India, căcĭ acest fapt se consideră ca o obligaţiune impusă de guvernul rus cabinetuluĭ engles.

In sferele guvernamentale de aicĭ încep a se mări îndoelile în privinţa loialităţiĭ Emiruluĭ Abdurahman; singurul mijloc pentru apărarea Indieĭ, ar fi de a se întări defileul, prin care conduc drumurile din Afganistan şi a se spori garnisonele engleze din India la 100,000 ómenĭ. E probabil, că aceste vederĭ vor fi adoptate de guvern daca criza se va aplana în mod pacific.

Berlin, 28 Aprilie.

In Reichstag prinţul Bismark, spre ceea maĭ mare surprinză a tuturor, a ţinut o vorbire fulminantă contra propuneriĭ de a nu se lucra Dumineca şi a fost de mirare de a 'l vedea în opoziţie cu toţĭ amiciĭ sĕĭ din drépta. Bismark a luat cuvêntul de cincĭ orĭ, respundĕnd conservatorilor, clericalilor şi socialiştilor. El a declarat că odihna de Duminecă nu'ĭ este simpatică; prin acésta suferă binele poporuluĭ. Consiliŭ federal nu póte lua rĕspunderea pentru aşa ceva. Cine va despăgubi pe lucrătorĭ pentru perderea de 14 procente e veniturilor lor?. — Se vedea, că conservatoriĭ eraŭ prea neplăcut surprinşĭ de aceste consideraţiunĭ şi s'aŭ scăpat din acéstă penibilă perplexitate amânând luarea uneĭ resoluţiunĭ.

Roma, 29 Aprilie.

Liniştea s'a restabilit în cercurile guvernuluĭ; în urma asaltuluĭ de interpelarĭ cu privire la politica colonială şi a decepţiuneĭ ce începuse a se lăţi în opinia publică, esista téma că nu se va putea înlătura o criză ministerială, ceea ce în situaţiunea generală a ţĕreĭ, ar fi adus mare vătămare afacerilor. In urma triumfuluĭ repurtat de Mancini în Cameră, pericolul crideĭ a dispărut.

Sofia, 29 Aprilie.

Bande isolate de tâlharĭ s'aŭ ivit la fruntaria bulgaro-macedonă. Un detaşament de gendarmĭ bulgarĭ s'a ciocnit nu de mult cu o asemenea bandă, compusa din 10 ómenĭ. Tâlhariĭ aŭ perdut patru morţĭ şi un rănit; gendarmiĭ aŭ avut douĭ rănitĭ.

Berlin, 30 Aprilie.

Contele Herbert de Bismark s'a numit sub secretar de Stat la ministerul afacerilor strĕine.

Berlin, 30 Aprilie.

Reichstagul a aprobat proiectul de lege care fixédă la 3 mărcĭ drepturile de intrare asupra secareĭ şi a grăuluĭ.

Berlin, 30 Aprilie.

Doctorul Koch va pleca măine la Roma în calitate de delegat însărcinat să reprezinte Germania în conferinţa sanitară.

Din Capitală

* Confratele nostru, d. Slavicĭ, redactorul „Tribuneĭ" din Sibiŭ, se află în Capitală.

*Sgomotul despre convocarea Parlamentuluĭ pentru 15 Maiŭ, pare a nu fi bine fundat.

* Cu începere de astă-dĭ se vor face separările de clase primare, încuviinţate de Cameră.

* Astă dĭ sunt fixate concursurile pentru catedrele de chimie medicală, de fisică medicală, de zoologie şi botanică medicală, de la facultatea de medicină din Iaşĭ.

*Astă-dĭ, în presenţa consiliuluĭ comunal, se trag la sorţĭ obligaţiunile comunale 5 la sută ale împrumutuluĭ din 1882.

* Ierĭ de diminéţă d. D. Sturdza, ministru al instrucţiuneĭ publice şi cultelor, şi d. I. Calenderu, administratorul domenielor Coróneĭ, aŭ plecat la Sinaia.

*D. Ath. Moscuna, secretarul general al ministeruluĭ de interne, a plecat ierĭ la la Târgu Jiŭ, pentru afaceri personale.

D sa va lipsi din capitală vre-o şése dile.

*Adĭ de diminéţă la orele 8 s'a întrunit din noŭ la ministerul domenielor, sub preşedinţia d luĭ ministru Stolojan, comisiunea pentru întocmirea nouilor tarife vamale, care a început deja acéstă lucrare.

Maĭ mulţĭ industriaĭ din capitală aŭ adresat comisiuneĭ maĭ multe lămuririĭ de care comisiunea a luat act.

ACTE OFICIALE

Sunt numiţĭ şi transferaţĭ următorĭ:

* D. Chr. Goga, fost judecător de instrucţiune, în funcţiunea de comisar-inspector clasa I pe lângă prefectura poliţieĭ Capitaleĭ, în locul vacant.

* D. George Partenescu, actual poliţaiŭ la oraşul Giurgiŭ, în funcţiunea de sub-prefect la plasa Câlniştea din judeţul Vlaşca.

* D. N. Şoimescu, actual sub-prefect la plasa Câlniştea, în aceeaşĭ calitate la plasa Marginea, acelaşĭ judeţ.

* D. Eustaţiu Vişinescu, actual subprefect la plasa Marginea, poliţaiŭ la oraşul Giurgiu.

* D. I. Predescu, în funcţiunea de ofiçer de poliţie pe lângă prefectura poliţieĭ Capitaleĭ, în locul d-luĭ I. Aslan, demisionat.

* S'a promulgat legea prin care Comuna rurală Cavadinescĭ din judeţul Covurluiŭ este autorisată a percepe încă o ḑecime de la contribuţiunile directe către Stat, peste una existentă, în total douĕ ḑecimĭ. Asemenea şi comuna urbană Vasluiŭ este autorisată a percepe taxa de 50 banĭ de litru licoruri aduse în butóe saŭ buteliĭ.

DIN JUDEŢE

O mĕsură laudabilă.—Comitetul organisator, al serbăreĭ Cooperative din Galaţĭ anunţă că pentru eleviĭ şcólelor carĭ în corpore vor visita serbarea de 1 Maiŭ, se va lua intrarea numaĭ 25 banĭ.

Disolvarea consiliuluĭ comunal din Galati.—Consiliul comunal din Galaţi s'a disolvat.

Alaltă-ieri a depus jurământul noua comisiune interimară, compusă din d-niĭ N. Hagi Nicola, G. Antachi, M. Neculaŭ, Dim. Anastasiu şi Moise Pacu.

Cursele poştale. — „Dunărea de jos" din Tulcea află că cursele poştale dintre Galaţĭ şi Tulcea cu vapórele de mare *Lyod* şi *Messageries* aŭ fost suprimate.

IMPORTANT

De la 10 Maiŭ „Universul" va începe a publica unul din cele maĭ frumóse romanţe sub titlul de

Bucătarul Regeluĭ

de

Em. Fernandez Y. Gonzales

Cu acéstă ocasiune „Universul deschide următórele abonamente cu premiĭ escepţionale:

Pentru un an	leĭ	18
„ 6 lunĭ	„	9
„ 3 „	„	4.50

Abonaţiĭ pentru un an primesc ca premiŭ „Tesaurul Familieĭ" saŭ treĭ frumóse romane ilustrate, între carĭ şi Regele Ţiganilor.

Abonaţiĭ pentru 6 lunĭ, primesc ca premiŭ douĕ romane ilustrate, iar abonaţiĭ pentru treĭ lunĭ un roman tot ilustrat.

Administraţia.

Otrăvirea de la Galaţi

Iată ce scrie încă în acéstă privinţă „Vocea Covurluĭ" de la 29 curent:

„Cu privire la casul de otrăvire de la şcóla secundară de fete, iată detaliele positive ce aflăm. Fata Petrovicĭ Zoe, din clasa I [nu clasa III, cum am spus în Nr, trecut], era leneşă, repeta anul acesta clasa I şi nicĭ acum nu era să fie promovată. Mama sea 'ĭ ḑisese că, de nu va fi promovată, să n'o maĭ vadă prin casă. Ea, sciind că are să rămână repetentă şi anul acesta, s'a hotărît să se sinucidă. A sustras de la vĕrul sĕŭ, droghist, o cantitate de acid arsenios şi a înghiţit o parte. A maĭ dat şi altor copile, cum am spus, spuindu-le că e zahar de ghiaţă, dar numaĭ douĕ aŭ gustat, carĭ s'aŭ îmbolnăvit.

„Dupĕ ce a luat ea toxicul, fata Petrovicĭ, închipuindu-şĭ, se vede, că directóra e causa că rĕmâna repetentă, saŭ numaĭ spre a face rĕŭ, a profitat de un moment când lipsea bucătărésa şi a pus substanţa otrăvitóre în supă, ceea ce a causat intoxicarea D-neĭ şi D-şórelor Orghidan şi bucătăreseĭ. Dupĕ ce a vĕḑut urmările faptei sale, hotărîtă a se sinucide, s'aŭ de frică, a căutat să se înece. A plecat spre casarma infanterieĭ, unde malul fiind scund nu s'a putut arunca; atuncĭ s'a întors spre Vadul sacalelor, şi pe când sa apropia de Dunăre, a fost prinsă de poliţia, ce o căuta dupĕ ordinele parchetuluĭ.

Pe când i se făcea instrucţiunea, a început a lucra otrava la ea; a fost trimisă la spital unde, cu tóte ajutórele ce i s'aŭ dat, a murit Sâmbătă nóptea, pe la 12 ore. Ast fel s'a închis acţiunea publică. Fata era în etate de 14 anĭ."

Consiliŭ practic

Cernélă pentru etichete.—Se ia *sulfat de aramă*, se disolvă într'un pahar de apă de plóie. Se adaogă apoĭ puţin *negru de fum*. Se agită bine, şi étă o cernélă care servă pentru a scrie pe tăbliţă de zinc cu o bucăţică de lemn saŭ cu alt ce-va, şi vom avea o scriitură fórte durabilă la intemperiĭ.

Un popă amantul unei regine

Găsim următorul fapt în ḑiarele din Madrid.

Vaporul *India*, a adus la Lisabona ḑilele trecute un preot catolic al armateĭ coloniale portugese din Loanda, care póte să se fălească că a scăpat uşor de o întâmplare frumósă, dar periculósă.

Căldura tropiculuĭ influenţase asupra luĭ, în cât bietul popă uitase respectul datorit castităţiĭ. Şi începu a face curte nevestiĭ regeluĭ Monbuko din Loanda, o frumósă neagră. M. S. Regele nu întârḑie să descopere adulteriul; ear popa fu prins în flagrant delict; şi fiind că adulteriul este considerat ca crimă, de către aceĭ simpli ómenĭ, făptuitorul fu pepedepsit cu mórtea.

Popa fu închis, cu tóte că se ḑice că portugezi sunt mereŭ veselĭ, el era fórte trist; de la feréstra puşcăriĭ, putea să vadă pregătirele ceremoniĭ al căruĭ eroŭ trebuia să fie,—el era condamnat la ar-

---

Foiţa „Universuluĭ"

187

MIETTA

PARTEA TREIA

MÂNA ASCUNSĂ

XXII

Protectorul

(Urmare)

„Eĭ bine, Mietto, eŭ am venit să te mângâĭ, să'ţĭ spun ca să'ţĭ ştergĭ lacrămile. Domnul George Ramel va fi bărbatul d tale şi eŭ 'ţĭ făgăduesc mĕ înţelegĭ fiica mea, ţĭ făgăduesc că nu veĭ ascepta fericirea aşa de mult cât ar vrea tatăl d tale adoptiv. Voiŭ vorbi în favórea d-tale, şi domnul Mourillon îşĭ va lăsa la o parte hotărârea sa de maĭ înnainte.

— Cu tóte astea domnule... ḑise bătrânul cu un glas esitând.

— Dragă Mourillon, ḑise contele ḑîmbind, voiŭ câsciga uşor procesul, nu voiŭ avea de cât puţine vorbe de ḑis spre a te face să'ţĭ pierḑĭ scrupulele de om onest.

Bietul Mourillon, uimit, se uită la conte şi nicĭ nu se gândi să rĕspundă, aşa 'i era de mare respectul pentru acel om ciudat, stăpânul sĕŭ, pe care el îl socotia ca pe acela ce îndeplinesce pe pământ o misiune divină.

Intorcându-se către fată, contele adăogă:

— Aşa dar, fiica mea, nu maĭ fiĭ melancolică şi nu maĭ plânge. Gêndesce-te că aĭ în mine un prieten care veghează pentru fericirea d tale, şi aĭ încredere în cuvântul meŭ.

Fata ridică în sus capul, arătându'şĭ fruntea radiósă.

— Ah! domnule, cât escĭ de bun! ḑise ea cu exaltare şi cu un glas plângător, dar ce am făcut eŭ o sermană fată, luată murindă de pe un drum ca să fiŭ vrednică de bună voinţa d tale, ca să am drept la protecţia şi bunătăţile d-tale?

— Aĭ fost nenorocită şi aĭ suferit, rĕspunse contele cu un glas emoţionat.

— Şi d ta, domnule—aĭ spus'o maĭ adinéurea—aĭ fost nefericit şi aĭ suferit.

— Da, şi tocmaĭ pentru că am suferit aşiŭ vroi ca să nu maĭ fie durerĭ pe pământ.

— Dar atuncĭ d-ta escĭ un apostol! exclamă Mietta împreunându'şĭ mâinile.

Contele dete trist din cap.

— Nu, rĕspunse el, sunt un om ca toţĭ ceĭ-l-alţĭ, care găsindu'şĭ existenţa amărâtă vrea să traéscă acum din fericirea celor-l'alţĭ. Veḑĭ Mietto, nu sunt ambiţios, nu cer mult, pentru ca să trăesc, îmĭ e de ajuns ca să fiŭ puţin iubit.

— Te voiŭ iubi din tótă inima şi din tot sufletul! exclamă fata.

Şi căḑu în genuchĭ înnaintea conteluĭ.

Acésta fu o nouă încercare crudă pentru conte, care se simţea adânc mişcat.

Rĕmase cât-va mut şi contemplând cu o beţie nespusă şi în extas pe Mietta îngenuchétă înnaintea luĭ. Avu din noŭ ispitirea s'o strângă în braţe; dar în mintea luĭ înflăcărată se arătă din noŭ ideea:

„Dacă n'o fi fiica mea!

O ajută să se scóle şi se mărgini s'o sărute din noŭ pe frunte.

— Da, fiica mea, ḑise el, stăpânindu-şĭ pe cât putea emoţiunea iubesce-mĕ, iubesce-mĕ!

Temându-se fără îndoială că nu se va maĭ putea stăpâni, strânse mâna luĭ Mourillon şi plecă zicând:

— La revedere în curând!

Pe când contele scobora repede scara, Mourillon pe gândurĭ, îşĭ ḑicea:

— De ce era óre aşa de mişcat? De ce se uita ast-fel la Mietta? Ciudat lucru!

Şi Mietta era pe gândurĭ. Ea cugeta:

— Am vĕḑut pe domnul Florentin Broussel pentru întâia óră, şi simt deja că'l iubesc ca şi pe tata. Ah! simt în inimă nisce lucrurĭ ciudate.

XXIII

Medalionul

Contele de Soleure se suise în cupeul cu care venise, şi pe când calul relua în treapăt drumul caseĭ din Saint-Mandé, contele cofundat pe gândurĭ, îşĭ întreba din noŭ amintirea în privinţa asemănareĭ aceleia care, dupĕ părerea luĭ, exista între fata Raimondeĭ Duchenin şi o persónă pe al căreia nume el îl căuta neîncetat.

De o dată lăsă să'ĭ scape o exclamare, îşĭ duse mâna la frunte şi în căutătura luĭ licărĭ un fulger de bucurie.

Işĭ aducea aminte.

Dar figura Mietteĭ nu 'ĭ amintise trăsurile uneĭ persóne pe care o cunoscuse. Mietta semăna cu o miniatură, cu portretul uneĭ femeĭ tinere făcut de un artist mare.

Portretul acela, încunjurat de mărgăritare orientale; era un medalion care aparţinuse mumeĭ sale, şi cu care contesa de Soleure se împodobise adesea, într'o vreme, maĭ înnainte de a'ĭ muri bărbatul.

Acea miniatură, pe care contesa de Soleure o păstrase cu mare îngrijire, era o amintire de familie. Era portretul mumeĭ eĭ, prinţesa Olacoff, la vârsta de sépte-spre ḑece anĭ, pe când era fată încă.

Adesea orĭ, în copilărie şi chiar şi maĭ târḑiŭ, devenind adult, contele contemplase şi admirase figura frumósă a bunicеĭ sale înconjurată de pĕr blond inelat pr'imprejurul capuluĭ.

De aceea, lucrul care'l isbise maĭ întâiŭ când vĕḑuse pe Mietta, eraŭ nisce punte de asemănare pe care ea părea că le are cu bunica sa despre mumă.

— Dar atuncĭ, exclamă el în prada unuĭ fel de delir, Mietta e născută din sângele meŭ, Mietta e fiica mea.

O bucurie imensă 'ĭ cuprindea inima

Se repeḑi spre uscióra cupeuluĭ ca să strige vizitiuluĭ:

— Indată, îndată, să ne întórcem de unde venim!